

REZOLUCJA**Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest w sprawie wolności i integralności mediów w UE oraz wschodnioeuropejskich krajach partnerskich**

(2018/C 99/05)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Rydze w dniach 21–22 maja 2015 r.,
 - uwzględniając art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC), a także odnośne orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
 - uwzględniając układy o stowarzyszeniu zawarte przez UE z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą, w szczególności ich postanowienia dotyczące współpracy w dziedzinie mediów, obejmujące politykę audiowizualną i szkolenie dziennikarzy oraz innych pracowników mediów,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie unijnej komunikacji strategicznej w celu przeciwdziałania wrogiej propagandzie stron trzecich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdania w sprawie sytuacji w obszarze wolności mediów w państwach OBWE, regularnie składane przez Przedstawiciela OBWE ds. Wolności Mediów w Stałej Radzie OBWE,
 - uwzględniając wspólny dokument roboczy służb Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 15 grudnia 2016 r. pt. „Partnerstwo Wschodnie – kluczowe priorytety i założenia”,
 - uwzględniając wspólny dokument roboczy służb Komisji i ESDZ z dnia 9 czerwca 2017 r. pt. „Partnerstwo Wschodnie – 20 wyników do 2020 r.: orientacja na kluczowe priorytety i wymierne wyniki”,
 - uwzględniając parafowaną umowę UE–Armenia o kompleksowym i wzmocnionym partnerstwie, która ma zostać podpisana w listopadzie 2017 r. w Brukseli,
 - uwzględniając sprawozdania znanych międzynarodowych organizacji dziennikarzy,
- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie opiera się na zobowiązaniu do przestrzegania zasad prawa międzynarodowego i podstawowych wartości, w tym demokracji, rządów prawa oraz do poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności;
- B. mając na uwadze, że podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Rydze w 2015 r. wszyscy uczestnicy podkreślili, jak ważną rolę odgrywają media w społeczeństwie demokratycznym, a także potwierdzili stałe wsparcie na rzecz wolności mediów, zgodnie z art. 16 wspólnego oświadczenia;
- C. mając na uwadze, że wolność prasy jest zagwarantowana w ramach Rady Europy w oparciu o EKPC; mając na uwadze, że kwestie związane z wolnością mediów to główna część pakietu reform demokratycznych i prawnych przeprowadzanych przez kraje Partnerstwa Wschodniego i z tego powodu mają one ogromne znaczenie w dialogu politycznym między UE a jej krajami partnerskimi;
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE oraz kraje partnerskie zmagają się – na różnych szczeblach – z wyzwaniem i problemami w dziedzinie wolności mediów, a także gospodarki związanej z mediami drukowanymi i cyfrowymi; mając na uwadze, że do wspólnych kwestii problematycznych należą nieodpowiednie

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0441.

przepisy, niewłaściwe stosowanie przepisów o zwalczaniu terroryzmu, koncentrację własności mediów, dominującą gospodarczo pozycję na rynkach mediów, nieprzyjmowanie krytyki przez polityczne elity, niedemokratyczną i politycznie motywowaną kontrolę i regulowanie przestrzeni informacyjnej, ograniczanie pluralizmu, a także ograniczanie i utrudnianie wolności wypowiedzi w mediach internetowych;

- E. mając na uwadze, że w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020 UE ma zamiar zacieśnić współpracę z partnerami wschodnioeuropejskimi i przeznacza środki na ten cel; mając na uwadze, że UE finansowała wiele projektów z tym związanych, zwłaszcza projektów mających na celu udoskonalenie ustaw o mediach, monitorowanie sytuacji w zakresie wolności wypowiedzi i dostępu do informacji, a także podniesienie kwalifikacji zawodowych pracowników mediów; mając na uwadze, że właściwe warunki dla mediów, oparte na zasadach pluralizmu i niezależności, to jeden z warunków wstępnych istnienia demokratycznych, stabilnych, dostatnich i odpornych społeczeństw;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 10 ust. 2 EKPC korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi niesie ze sobą obowiązki i odpowiedzialność i może być sformalizowane, podlegać warunkom, ograniczeniom lub karom na mocy prawa; mając na uwadze, że takie ramy prawne są konieczne w demokratycznym społeczeństwie jako środek zapobiegania przestępstwom i utrzymania porządku, ochrony zdrowia i moralności, ochrony praw i reputacji innych, zapobiegania rozpowszechnianiu poufnych informacji, utrzymania autorytetu i bezstronności sądownictwa, a także zagwarantowania bezpieczeństwa narodowego, praw podstawowych, integralności terytorialnej i bezpieczeństwa publicznego; mając jednakże na uwadze, że takie ograniczenia mogą być stosowane jedynie w razie absolutnej konieczności, a podjęte środki muszą być proporcjonalne; mając na uwadze, że środków podejmowanych w celu ochrony rządu lub instytucji przed krytyką nie można uznać za uprawnione;
- G. mając na uwadze, że represje i przemoc wobec dziennikarzy, pracowników mediów i blogerów, w tym morderstwa, porwania, napaści, arbitralne zatrzymanie, zastraszanie, nękanie i konfiskata sprzętu, a także bezkarność sprawców stanowią duże zagrożenie dla wolności mediów; mając na uwadze, że fizyczne bezpieczeństwo dziennikarzy w krajach Partnerstwa Wschodniego stało się bardziej problematyczne w ostatnich latach, zwłaszcza w regionach objętych konfliktem;
- H. mając na uwadze, że przemoc mająca na celu uciszenie dysydentów i niewygodnych opinii – w tym takie straszne zbrodnie, jak płatne zabójstwa i porwania dziennikarzy, które zbulwersowały środowisko mediów – zagraża podstawowym europejskim swobodom i poważnie szkodzi wolności mediów, zniechęcając do swobodnego wyrażania poglądów, często dzięki powodowaniu autocenzury; mając na uwadze, że – przykładowo – atak terrorystyczny na siedzibę tygodnika satyrycznego *Charlie Hebdo* w Paryżu w 2015 r. oraz zabójstwo dziennikarza telewizyjnego Pawła Szeremeta w Kijowie w 2016 r. zaszokowały środowisko mediów i spowodowały falę oburzenia na całym świecie;
- I. mając na uwadze, że współpraca z międzynarodowymi organizacjami dziennikarzy, wsparcie w postaci darów od różnych fundacji, a także zalecenia i zobowiązania podejmowane w kontekście zobowiązań nakładanych w ramach członkostwa krajów Partnerstwa Wschodniego w OBWE oraz w Radzie Europy odegrały pozytywną rolę w promowaniu wolności mediów i rozwijaniu masowych mediów w krajach partnerskich; mając na uwadze, że inicjatywy mające na celu zwiększenie profesjonalizmu w dziennikarstwie, zapewnienie prawdziwego kształcenia pracowników mediów oraz ulepszenie instrumentów samoregulacji mediów, aby uczynić je wystarczająco operacyjnymi, mogą także wejść w zakres działań zmierzających do budowania bardziej demokratycznych społeczeństw opartych na większym udziale obywateli i poszanowaniu praworządności;
- J. mając na uwadze, że propagowanie dziennikarstwa śledczego to użyteczna metoda poprawy rządzenia i walki z korupcją; mając na uwadze, że powszechna korupcja i utrzymująca się niewydolność praworządności mają negatywny wpływ na środowisko mediów, podważając wiarygodność podmiotów medialnych i uniemożliwiając im dostarczanie informacji faktycznych i obiektywnych analiz;
- K. mając na uwadze, że rozwój gospodarki cyfrowej niesie ze sobą niewykorzystany potencjał w dziedzinie rozwoju społecznego i gospodarczego, a także tworzenia wzrostu i miejsc pracy w sektorach mediów w UE i krajach partnerskich; mając na uwadze, że wyzwaniom pojawiającym się w trakcie działań mających na celu harmonizację rynków cyfrowych powinny wspólnie stawić czoła państwa UE i kraje Partnerstwa Wschodniego;
- L. mając na uwadze, że organy krajowe mają trudności z kontrolowaniem powszechnie obecnych w internecie nielegalnych treści, takich jak propaganda terrorystyczna, materiały o wyzywającym rasistowskim i ksenofobicznym, nawoływanie do nienawiści, treści o jednoznacznie seksualnym charakterze, a także zachęcanie do przemocy, dyskryminacji i wrogości; mając na uwadze, że ustawy o znieważaniu i zniesławianiu już mają zastosowanie do tego sektora; mając na uwadze, że trwa obecnie ożywiona debata nad koniecznością większej regulacji mediów społecznościowych;

- M. mając na uwadze, że rosyjskie media kontrolowane przez państwo prowadzą systematyczne kampanie dezinformacyjne i propagandowe na kontynencie europejskim, mające na celu podważenie europejskich wartości, manipulowanie opinią publiczną oraz wtrącanie się do polityki wewnętrznej państw członkowskich UE i krajów partnerskich; mając na uwadze, że w odpowiedzi na to UE przyjęła plan działania dotyczący komunikacji strategicznej, w ramach którego powołano grupę zadaniową ds. komunikacji strategicznej;
- N. mając na uwadze, że edukacja medialna oraz szkolenie w zakresie umiejętności cyfrowych umożliwia obywatelom krytyczną analizę mediów, a także identyfikowanie propagandy i nieprawdziwych informacji;
- O. mając na uwadze, że dokument „20 wyników do 2020 r.” określa konkretne i wymierne wyniki dla obywateli w oparciu o już podjęte przez UE i kraje Partnerstwa Wschodniego zobowiązania, w tym w obszarze strategicznej komunikacji i wsparcia dla niezależnych mediów;

Kontynuowanie zaangażowania na rzecz wolności, integralności i pluralizmu mediów oraz zwalczanie negatywnych tendencji

1. ponownie potwierdza, że podstawowym obowiązkiem państw jest zapewnienie wolności opinii i wypowiedzi oraz że wolność mediów i wolność wypowiedzi to prawa podstawowe, które trzeba promować w demokratycznym społeczeństwie; wzywa instytucje europejskie i rządy krajów partnerskich do dalszego angażowania się w dialog polityczny nad kwestiami dotyczącymi demokracji i praw człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z wolnością, integralnością i pluralizmem mediów oraz z prawem do dostępu do informacji; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem działania podejmowane w krajach partnerskich z myślą o ochronie wolności wypowiedzi i zagwarantowaniu wolności mediów;
2. wyraża poparcie dla dynamicznego środowiska mediów, umożliwiającego wymianę wszelkiego rodzaju informacji i poglądów, opartego na zrównoważonym połączeniu mediów publicznych i prywatnych, a także obejmującego nadawców cyfrowych, sieci społecznościowe oraz internetowe narzędzia rozpowszechniania informacji;
3. potępia akty przemocy wobec dziennikarzy oraz ich zastraszanie jako poważne zagrożenie dla wolności mediów; wzywa państwa członkowskie i kraje partnerskie do zagwarantowania bezpieczeństwa i niezależności dziennikarzy, a także do upewnienia się, że instrumenty prawne, w tym śledztwa i ściganie, nie są niewłaściwie wykorzystywane do uniemożliwiania dziennikarzom swobodnej pracy lub do zastraszania ich bądź wywierania na nich wpływu; zauważa z ubolewaniem, że śledztwa w sprawie ataków na dziennikarzy i ściganie tych czynów często toczą się powoli czy wręcz okazują się bezowocne; podkreśla, że władza wykonawcza i władza sądownicza są wspólnie odpowiedzialne za poszanowanie wolności i integralności mediów oraz niepozostawianie ataków na dziennikarzy i popełnianych wobec nich przestępstw bezkarnymi;
4. wzywa do zacieśnienia współpracy w obszarze praw człowieka, wolności wypowiedzi oraz bezpieczeństwa dziennikarzy, a także do opracowania specjalnych programów szkolenia sił bezpieczeństwa w tej dziedzinie; uważa, że pojęcie „dziennikarz” należy rozumieć szerzej i objąć nim blogerów; zachęca UE do zwiększenia poparcia dla organizacji dziennikarzy i pracowników mediów w państwach członkowskich i krajach partnerskich;
5. zwraca uwagę na zagrożenia, jakie stwarza koncentracja kapitału w mediach prywatnych w rękach niewielkiej grupy właścicieli; zauważa, że koncentracja horyzontalna podważa pluralizm mediów, a wertykalna uniemożliwia nowym podmiotom wejście na rynek medialny; jest zdania, że organy krajowe odpowiedzialne za regulację rynku mediów powinny bacznie śledzić takie procesy koncentracji i w razie potrzeby podejmować działania lub wprowadzać sankcje, które zapobiegną dominacji na rynku lub ograniczeniu pluralizmu;
6. wzywa UE i jej kraje partnerskie do dopilnowania, aby mniejszości narodowe miały dostęp do informacji w języku ojczystym;
7. jest zaniepokojone grożącym publicznym i prywatnym mediom, w tym nadawcom, ryzykiem ich ograniczenia lub wpływania na nie w celu wspierania interesów politycznych rządu; wzywa rządy, by powstrzymały się od ingerencji w politykę redakcyjną mediów publicznych i wpływania na nią oraz by zapewniły przejrzystość własności mediów prywatnych; zaleca, by stworzyć rejestry danych dotyczące bezpośrednich i zagranicznych właścicieli mediów oraz osób czerpiących z nich korzyści, prowadzić te rejestry na poziomie krajowym oraz udostępniać je publicznie;

8. popiera przysługujące dziennikarzom prawo do ochrony i zachowania poufności źródeł uznane w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; uważa, że próby zmuszania dziennikarzy do ujawnienia źródeł, również na drodze sądowej, uniemożliwiają mediom pełnienie ich roli w zakresie dziennikarstwa śledczego zajmującego się sprawami będącymi przedmiotem zainteresowania publicznego, takimi jak przestępczość, korupcja lub jawne nadużycia;
9. wzywa poszczególne państwa członkowskie i kraje partnerskie do reformy ustaw medialnych w świetle prawa międzynarodowego, tak aby nie naruszały podstawowych wolności; zwraca się do rządów, by rozważyły wprowadzenie zmian do prawodawstwa dotyczącego mediów na podstawie rozsądnych celów i wyników konsultacji Komisji Weneckiej Rady Europy;
10. uważa, że wszelkie nowe prawodawstwo dotyczące zwalczania terroryzmu proponowane w odpowiedzi na niedawną falę zamachów terrorystycznych w Europie powinno zostać sformułowane tak, aby zachować równowagę pomiędzy koniecznością wzmocnienia bezpieczeństwa narodowego a potrzebą nieograniczania wolności wypowiedzi i niewprowadzania cenzury mediów; potępia nadużywanie władzy sądowniczej do celów ograniczania wolności mediów; jest zdania, że każde ograniczenie wolności słowa w imię dobrych obyczajów lub ochrony prywatności powinno dotyczyć jednakowo wszystkich rodzajów mediów i że na tej podstawie informacje dostępne w internecie nie powinny być przedmiotem dyskryminujących ograniczeń prawnych; potępia wszelkie umotywowane politycznie wykorzystywanie w mediach wizerunków rannych lub zabitych osób;
11. wzywa Komisję do pełnego wykorzystania wszystkich istniejących mechanizmów w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa, a w szczególności mechanizmu obserwacji wolności mediów w ramach Partnerstwa Wschodniego, w celu wspierania wolności mediów w krajach partnerskich;
12. odnotowuje różnorodne inicjatywy UE, takie jak monitor pluralizmu mediów (MPM), które mają na celu identyfikację potencjalnych zagrożeń dla pluralizmu w mediach w państwach członkowskich; zachęca organy krajowe krajów partnerskich, szczególnie stowarzyszonych z UE, by dołączyły do takich inicjatyw;

Prawo medialne – doskonalenie ram gospodarczych i prawnych, w których działają media

13. jest zdania, że prawo medialne powinno przede wszystkim koncentrować się na gwarancjach i warunkach, które zapewniają mediom prowadzenie działalności zgodnie z podstawowymi wolnościami, nie ograniczając ich niezależności; uważa, że regulacja rynku mediów powinna służyć również interesom obywateli, a w szczególności korzystaniu z wolności wypowiedzi i z prawa dostępu do informacji, dzięki zabezpieczeniu stabilności finansowej mediów; jest ponadto przekonane, że regulacja przez niezależny organ najbardziej sprzyja zachowaniu niezależności mediów;
14. podkreśla, że media publiczne powinny pozostać bezstronne i nie powinny być przedmiotem kontroli politycznej ze strony rządów lub służyć im jako tuba propagandowa;
15. z zadowoleniem przyjmuje zainicjowany w ramach Partnerstwa Wschodniego projekt współpracy, którego celem jest wzmocnienie niezależnych mediów, standardów zawodowego reporterstwa i etyki dziennikarskiej, w szczególności dzięki szkoleniom dla dziennikarzy i działaniom służącym tworzeniu sieci kontaktów zawodowych; podkreśla, że kraje partnerskie muszą efektywniej korzystać z programów UE istotnych dla sektora mediów; wzywa do zacieśnienia współpracy i partnerstwa w sektorze mediów oraz do rozszerzenia wspólnych działań o kwestie istotne dla rozwoju przynoszących zysk cyfrowych platform medialnych;
16. zaleca, by zarówno posłowie do Parlamentu Europejskiego, jak i posłowie do parlamentów państw członkowskich i krajów partnerskich wymieniali się wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem w zakresie opracowywania prawodawstwa dotyczącego kwestii medialnych, wprowadzania do niego poprawek i przyjmowania go; z zadowoleniem przyjmuje cenną pomoc ze strony Rady Europy, która zaproponowała wsparcie krajowym ustawodawcom w reformie prawodawstwa medialnego;
17. wyraża zaniepokojenie wykorzystywaniem mediów społecznościowych w celu rozpowszechniania mowy nienawiści i podżegania do przemocy, a także zachęca państwa członkowskie i kraje Partnerstwa Wschodniego do zaadaptowania i zaktualizowania prawodawstwa tak, by ramy prawne objęły ciągły rozwój technologii cyfrowych; uważa, że współpraca z platformami internetowymi i przodującymi przedsiębiorstwami medialnymi jest niezwykle istotna;

18. zwraca się do odpowiednich organów krajowych UE i krajów partnerskich, by przeprowadziły konsultacje społeczne dotyczące nowych ustaw, kładąc nacisk bezpośrednio na wolność wypowiedzi i wolność mediów, oraz aby włączyły do przygotowywania projektów ustaw społeczeństwo obywatelskie i zasięgały opinii organizacji zrzeszających pracowników mediów;
19. popiera reformy prawodawcze mające na celu stworzenie lub wzmocnienie uczciwej i bezstronnej konkurencji na rynku mediów oraz sprzeciwia się zjawisku koncentracji mediów, koncentracji własności państwowej w tym sektorze i państwowej dominacji nad nim, w tym w zakresie sieci dystrybucyjnych i możliwości publikowania treści; zaleca opracowanie przepisów, które zapewniają przejrzystość struktury własności mediów i instrumentów finansowania; zaleca, by ustawy regulujące sektor mediów audiowizualnych ograniczały możliwość powstawania monopoli poprzez nabywanie na własność wielu koncesji na nadawanie drogą naziemną przez jedną osobę fizyczną lub prawną;
20. wzywa Komisję i rządy krajów Partnerstwa Wschodniego do współpracy w określaniu nowych środków promujących współpracę międzynarodową między mediami drukowanymi i cyfrowymi w UE i pomiędzy jej sąsiadami, aby wspierać tworzenie wartościowych treści informacyjnych i promowanie różnorodności językowej;
21. wspiera wprowadzanie zmian w przepisach o zniesławieniu obowiązujących w krajach partnerskich, aby znieść odpowiedzialność karną za zniesławienie i ustalić rozsądne odszkodowanie za straty moralne;

Budowanie zaufania publicznego do mediów i profesjonalizmu dziennikarzy

22. z zadowoleniem przyjmuje znaczące wysiłki UE i krajów partnerskich, mające na celu ochronę i rozwój odpowiedzialnego i wartościowego dziennikarstwa, wspieranie systemów samoregulacji mediów, promowanie standardów etycznych w dziennikarstwie i rozwój możliwości edukacji zawodowej dla dziennikarzy;
23. zauważa jednak, że zaufanie społeczeństwa do mediów pozostaje na niskim poziomie i podkreśla istotną rolę umiejętności korzystania z mediów, przejrzystości w zakresie powiązań gospodarczych między mediami a kręgami politycznymi i gospodarczymi, rozwoju etyki zawodowej wśród dziennikarzy i jakości treści w mediach jako kluczowych czynników decydujących o poziomie zaufania obywateli; zaleca, by kontynuować starania mające na celu rozwój programów szkoleniowych i mentorskich dla młodych dziennikarzy oraz sugeruje, by zwiększyć widoczność nagród przyznawanych młodym przedstawicielom mediów w ramach Partnerstwa Wschodniego;
24. zwraca się do dziennikarskich stowarzyszeń branżowych, by zwiększały świadomość obywateli w przypadkach, w których dziennikarze lub wydawcy mediów działali w jawnej sprzeczności z odpowiedzialnością etyczną;

Zacieśnianie współpracy w przeciwdziałaniu propagandzie w ramach Partnerstwa Wschodniego w oparciu o pełne poszanowanie praw człowieka i wolności słowa

25. potępia politykę propagandy i dezinformacji oraz politykę konfrontacji, które mogą podlegać do przemocy i nienawiści, a także sprzyjać nietolerancji i dyskryminacji;
26. potępia politykę rządu rosyjskiego, który próbuje wpływać na opinię publiczną na kontynencie europejskim, dyskredytować UE i tworzyć podziały między państwami członkowskimi i krajami Partnerstwa Wschodniego, wykorzystując kontrolowane przez państwo rosyjskie ośrodki medialne do podawania fałszywych informacji i wypaczania faktów;
27. wzywa właściwe organy instytucji UE, państwa członkowskie i kraje partnerskie do podejmowania wszystkich niezbędnych działań w celu ograniczania wyżej wspomnianego ryzyka i ochrony ich środków przekazu przed cyberatakami lub atakami hakerów; podkreśla konieczność uważnego monitorowania stopnia narażenia mediów w UE i krajach partnerskich na zewnętrzne naciski; jest jednak poważnie zaniepokojony niektórymi radykalnymi inicjatywami, takimi jak zamykanie lub blokowanie konkretnych kanałów telewizyjnych i stron internetowych bądź bezpodstawną odmowa wstępu dziennikarzom;
28. z zadowoleniem przyjmuje plan działania UE dotyczący komunikacji strategicznej oraz fakt, że Komisja i ESDZ postanowiły nadać priorytetowe znaczenie lepszej, jaśniejszej i dostosowanej do potrzeb komunikacji strategicznej wśród dwudziestu kluczowych priorytetów w ramach Partnerstwa Wschodniego, które mają zostać przedstawione na zbliżającym się szczycie w listopadzie 2017 r.;

29. podkreśla, że wysiłki te należy podejmować w oparciu o pełne poszanowanie praw człowieka i wolności wypowiedzi; zaleca zatem położenie nacisku na zwiększenie odporności mediów na propagandę i zewnętrzne naciski i na opracowanie narzędzi, które będą wykrywać zmanipulowane treści komunikatów; jest zdania, że najlepszym sposobem na zwalczanie propagandy jest promowanie opartych na faktach i wysokiej jakości informacji;
 30. popiera inicjatywę utworzenia finansowanych przez UE sieci podmiotów zajmujących się sprawdzaniem faktów, dziennikarzy śledczych i analityków, którzy będą obserwować wrogie próby wpływania na opinię publiczną i dostarczać decydom politycznym fakty, przy pomocy których będą mogli odeprzeć wrogą dezinformację;
 31. popiera pozarządowe organizacje strażnicze w UE i krajach partnerskich, które wspierają krytyczne myślenie oraz umiejętności cyfrowe i medialne, a także zwalczają rozpowszechnianie teorii spiskowych i dezinformacji;
 32. wzywa UE do wydawania intensywnych, jasnych i dostosowanych do potrzeb komunikatów strategicznych, które ułatwią zrozumienie działań UE i poprawią jej wiarygodność wśród obywateli krajów zrzeszonych w Partnerstwie Wschodnim, oraz działań Partnerstwa Wschodniego wśród obywateli UE;
 33. zdecydowanie potępia porwania, nękanie i zabójstwa dziennikarzy w strefach ogarniętych konfliktem i na terytorium Ukrainy pod nielegalną okupacją (Krym i niektóre części obwodu donieckiego i ługańskiego); podkreśla konieczność położenia kresu bezkarności za przestępstwa, których ofiarą padają dziennikarze, i postawienia sprawców przed sądem;
 34. wzywa kraje partnerskie do wprowadzenia programów wspierających pluralizm i niezależność mediów, które zagwarantują ludziom dostęp do informacji i spowodują wzrost poparcia społecznego dla UE;
 35. stwierdza, że każdy kraj Partnerstwa Wschodniego stoi przed innymi szczególnymi wyzwaniami oraz że konkretna ocena poszczególnych krajów uczyniłaby sprawozdania skuteczniejszym;
 36. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, właściwemu komisarzowi do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów Partnerstwa Wschodniego.
-